ที่จะสามารถเดินขึ้นลงบันไดข้ามลำคลองสูงชันที่สร้างไว้ในสมัยก่อนเพื่อให้เรือพายลอด หรือทางเดินตามริมชายคลองที่อาจจะไม่เสมอกันได้สะดวก หรือแม้กระทั่งการก้าวขึ้นเรือลงเรือที่ไม่มั่นคงเพื่อเที่ยวชมตลาดน้ำ ซึ่งการกล่าวเช่นนี้เพื่อชี้ให้เห็นว่ายังมีประเด็นเกี่ยวกับการเข้าถึง (accessibility) การท่องเที่ยวตลาดน้ำที่น่าจะพัฒนาได้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ ที่มีความแตกต่างกันทั้งประเด็นของอายุ (เด็ก คนหนุ่มสาว วัยทำงาน วัยกลางคน สูงอายุ) ความหลากหลายของเพศ สรีระ ความพิการหรือข้อจำกัดทางร่างกายอื่นๆ ซึ่งอาจจะชั่วคราวหรือถาวร เพื่อให้ทุกคนได้รับประสบการณ์ในการท่องเที่ยวได้โดยไม่มีสิ่งขวางกั้น (barriers) (Eichhorn, V & Buhalis, D. 2011:50-57) ซึ่งครอบคลุมการเข้าถึงทางด้านกายภาพ (physical access) เช่น ที่พัก แหล่งท่องเที่ยว การเดินทาง, อคติ (attitudinal barriers), การขาดแคลนข้อมูล โดยการจัดการท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว รวมทั้งที่พักให้เพียงพอที่จะให้ทุกคนที่ต้องการสามารถเดินทางและท่องเที่ยวได้อย่างอิสระ

นอกจากนั้นแล้วเมื่อกล่าวถึงนักท่องเที่ยวหากมองในแง่ของกลุ่มคนที่เป็นเป้าหมาย ด้วยแนวโน้มประชากรวิ่งเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ในขณะที่เทคโนโลยี อาหารการกิน การดูแลสุขภาพก็มีมาตรฐานที่ดีขึ้นทำให้ผู้คนมีอายุยืนยาวขึ้น แม้จะเจ็บป่วยด้วยโรคภัยต่างๆ ก็สามารถพยุงให้มีชีวิตอยู่ได้ การสูงอายุและความพิการมีความสัมพันธ์กันโดยเฉพาะในประเทศตะวันตก (Buhalis, D., & Simon, D. 2011: 5) แม้ว่าจะมีผู้พิการที่เป็นมาแต่กำเนิดก็ตามที่แต่ในช่วงชีวิตของมนุษย์นั้นก็มีโอกาสตลอดเวลาที่จะเกิดความพิการขึ้นได้ดังนั้นการใช้ชีวิตในการท่องเที่ยงควรมองให้ครอบคลุมตลอดการมีชีวิตของเรา (whole-of -life approach) (Darcy, S. & Dickson, T J. 2009: 32) ทั้งนี้เมื่อมนุษย์เกิดความบกพร่องทางร่างกายก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะต้องใช้ชีวิตอย่างหดหู่ไปตลอดชีวิตแต่พวกเขาก็ต้องการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างมีคุณภาพด้วยซึ่งการท่องเที่ยวจึงมีบทบาทส่วนหนึ่งในอันที่จะช่วยเติมเต็มชีวิตให้มีความสุขได้

คุณภาพของการท่องเที่ยวและชีวิตของนักท่องเที่ยว รวมถึงความปลอดภัย เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึง นอกจากนี้บุคคลที่เดินทางท่องเที่ยวเพื่อทั้งการผ่อนคลายความเครียดในชีวิตและการทำงาน รวมถึงการท่องเที่ยวเพื่อการรักษามีมากขึ้น บุคคลก็มีความหลากหลาย ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงต้องคำนึงและใส่ใจต่อประเด็นเหล่านี้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวที่หลากหลายสามารถใช้ชีวิตในการท่องเที่ยวของตนเองได้อย่างอิสระ (independent life) ที่เรียกว่าการท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Accessible tourism) จากมุมมองของคนทั่วไป หรือ Inclusive tourism หากมองจากมุมของผู้พิการ ซึ่งหมายถึง (World Tourism Organization (UNWTO), 2013: 4)*รูปแบบของการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการร่วมมือกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ช่วยให้บุคคลสามารถเข้าถึงสิ่งที่ต้องการได้ประกอบด้วยการเคลื่อนไหว การมองเห็น การได้ยิน และมิติการรับรู้ต่างๆ ของการเข้าถึงได้โดยกระทำได้อย่างอิสระ เท่าเทียม และมีศักดิ์ศรี ด้วยการจัดให้มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ การบริการ และสภาพแวดล้อมที่เป็นสากล* การท่องเที่ยวในลักษณะสงเคราะห์ซึ่งมีนัยที่